



MINISTERUL FINANTELOR AL REPUBLICII MOLDOVA

SERVICIUL VAMAL

ORDIN Nr. 261- O

16.07.2024

mun. Chișinău

Cu privire la aprobarea Normelor metodologice referitor la determinarea valorii în vamă

În temeiul art. 6 alin.(9), lit.g) din Legea cu privire la Serviciul Vamal nr.302/2017 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr.68-76, art.143), cu modificările ulterioare, precum și pct. 95 din Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal nr.95/2021, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.92/2023 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2023, nr.93-96, art. 193), cu modificările ulterioare

ORDON:

1. Se aprobă Normele metodologice de aplicare a metodei de determinare a valorii în vamă a mărfii importate în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit, conform anexei nr.1.
2. Se aprobă Normele metodologice de aplicare a metodei de determinare a valorii în vamă a mărfurilor importate în baza valorii tranzacției cu marfă identică și în baza valorii tranzacției cu marfă similară, conform anexei nr.2.
3. Se aprobă Normele metodologice de aplicare a metodei de determinare a valorii în vamă a mărfurilor importate în baza costului unitar, conform anexei nr.3.
4. Se pune în sarcina șefilor birourilor vamale, aducerea la cunoștință a prezentului ordin funcționarilor vamali.
5. Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

**Șef adjunct Departament
venituri și control vamal**

Viorel DOAGĂ

Norme metodologice de aplicare a metodei de determinare a valorii în vamă a mărfii importate în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit

I. Prevederi generale

1. Prezentele Norme sunt elaborate pentru a fi utilizate la aplicarea metodei de determinare a valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit (metoda 1/ de bază), prevăzută de art. 72 din Codul vamal al Republicii Moldova nr.95/2021.

2. Normele respective au fost elaborate în baza prevederilor Acordului privind aplicarea articolului 7 din Acordul General privind Tarifele și Comerțul din 1994 (GATT), în continuare-Acord, la care Republica Moldova este parte, Codului vamal al Republicii Moldova nr.95/2021, în continuare – Cod și Regulamentului de punere în aplicare a Codului vamal nr.95/2021, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.92/2023, în continuare – Regulament, inclusiv notele explicative la acesta, precum și materialele Comitetului tehnic de evaluare al Organizației Mondiale a Vămirilor, elaborate în vederea asigurării aplicării uniforme a metodei 1.

3. Potrivit Codului, valoarea în vamă a mărfurilor importate constituie valoarea mărfurilor, determinată în vederea perceperii drepturilor de import ad valorem, pentru respectivele mărfuri importate.

Valoarea în vamă a mărfurilor, introduse pe teritoriul Republicii Moldova (în continuare - teritoriul vamal), în corespundere cu cadrul legal vizat supra, constituie valoarea de tranzacție, respectiv, prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, atunci când acestea sunt vândute pentru export în Republica Moldova și include componentele prevăzute la art. 74 din Cod, în cazul în care nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii.

Valoarea de tranzacție a mărfurilor vândute pentru export către teritoriul vamal se determină la momentul acceptării declarației vamale pe baza vânzării care a avut loc imediat înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal. Respectiv, faptul că mărfurile, care fac obiectul unei vânzări, sînt declarate pentru a fi puse în liberă circulație, se consideră drept indiciu suficient că ele au fost vândute pentru export în Republica Moldova.

În cazul în care mărfurile sunt vândute pentru export către teritoriul vamal nu înainte de a fi introduse pe teritoriul vamal, ci în timp ce se află în depozitare temporară sau sunt plasate sub un alt regim special decât regimul vamal de tranzit intern, regimul de destinație finală sau regimul de perfecționare pasivă, valoarea de tranzacție se va determina pe baza vânzării respective, adică, vânzarea care are loc pe teritoriul vamal înainte de punere în liberă circulație a mărfurilor, constituie un indiciu că mărfurile au fost vândute pentru export în Republica Moldova.

Vînzarea mărfurilor pentru export în Republica Moldova semnifică, că mărfurile constituie obiectul vânzării-cumpărării în conformitate cu un acord economic extern (contract).

3.1. La determinarea valorii în vamă a mărfurilor, în baza valorii tranzacției, în sensul art. 72 alin. (1) din Cod, este necesar să se înțeleagă faptul că, o tranzacție cuprinde un ansamblu de diferite tranzacții, efectuate în conformitate cu astfel de tipuri de acorduri, precum: un contract economic extern, potrivit căruia mărfurile sunt vândute pentru export în Republica Moldova; un contract privind transportul internațional de mărfuri; un acord de licență; un contract de comision; etc. Astfel, valoarea tranzacției ar trebui să includă indicatorii de cost relevanți pentru fiecare dintre contractele în baza cărora mărfurile au fost importate pe teritoriul vamal, atât direct în cadrul tranzacției de vânzare-cumpărare (prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate), cît și în cadrul altor contracte, ale căror costuri se includ în valoarea în vamă a mărfurilor în conformitate cu art.74 din Cod (de exemplu: cheltuieli pentru transportul mărfurilor, costuri de asigurare, taxe de licență, etc.).

II. Prețul, efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate

4. Prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, este format din suma plăților efectuate sau care trebuie efectuate de cumpărător către sau în beneficiul vânzătorului pentru mărfurile importate și include toate plățile efectuate sau care trebuie efectuate ca o condiție a vânzării mărfurilor

importate de către cumpărător către vânzător sau de către cumpărător către o terță parte pentru a îndeplini o obligație a vânzătorului.

Prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, include toate plățile efectuate sau care trebuie efectuate drept condiție a vânzării mărfurilor importate de către cumpărător către oricare dintre următoarele persoane:

- vânzător;
- o terță parte în beneficiul vânzătorului;
- o terță parte afiliată cu vânzătorul;
- o terță parte atunci când plata este efectuată pentru a îndeplini o obligație a vânzătorului.

Plata poate fi efectuată nu doar prin transfer de mijloace bănești, dar și prin acreditive, sau prin alte instrumente financiare (cec, cambie sau bilet la ordin, mandat, etc.). Atunci când tranzacțiile sînt încheiate între părți interdependente/legate, decontările între vânzător și cumpărător pot fi efectuate fără transferul efectiv de mijloace bănești și sunt reflectate doar în documentele contabile.

Plățile pot fi efectuate direct vânzătorului sau indirect unei părți terțe în favoarea vânzătorului. De exemplu, o plată indirectă s-ar considera achitarea integrală sau parțială a datoriei vânzătorului, pentru a îndeplini o obligație a vânzătorului față de o parte terță.

4.1. Activitățile, inclusiv cele de comercializare, întreprinse de cumpărător pe cont propriu, altele decît cele pentru care se prevede o ajustare la art.74 din Cod, nu sînt considerate a fi o plată indirectă către vânzător, chiar dacă acestea pot fi considerate în beneficiul cumpărătorului sau au fost întreprinse prin acord cu vânzătorul, iar costul lor nu se include în prețul efectiv plătit sau de plătit atunci cînd se determină valoarea în vamă a mărfurilor importate.

Exemplul 1. Cumpărătorul A achiziționează de la vânzătorul B, din țara de export E, echipament în sumă de 30.000 de unități monetare. Pentru a se asigura că echipamentul îndeplinește cerințele tehnice, specificate în contractul de vânzare-cumpărare, cumpărătorul A, după achiziționarea echipamentului, indică expertului T, care se află în țara de export E și nu are legătură cu vânzătorul B, să efectueze expertiza (testarea) acestuia și îi plătește 500 de unități monetare. În acest caz, expertiza (testarea) echipamentului nu este o condiție a contractului de vânzare-cumpărare, nu modifică starea echipamentului și nu este considerată ca parte a procesului de producție al echipamentului.

Plata pentru expertiza (testarea) echipamentului, efectuată de cumpărătorul A către expertul T, nu este o plată efectuată direct sau indirect vânzătorului B, întrucît, după cum rezultă din condițiile de mai sus, expertul T nu are legătură cu vânzătorul B. Astfel, cheltuielile cumpărătorului A, pentru efectuarea expertizei (testărilor) echipamentului, nu fac parte din prețul efectiv plătit sau de plătit. În plus, astfel de cheltuieli ale cumpărătorului A, nu se referă la costurile care, în conformitate cu art. 74 din Cod, se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit. În cazul de față, la determinarea valorii în vamă a echipamentului conform metodei 1, cheltuielile cumpărătorului A pentru efectuarea expertizei (testării) nu se includ în valoarea în vamă a echipamentului.

Deseori, în practica comercială, cumpărătorul, înainte de importul mărfurilor pe teritoriul vamal, poate întreprinde diverse activități de comercializare. „Activități de comercializare” reprezintă toate activitățile legate de acțiunile de publicitate și de promovare a vânzării mărfurilor de evaluat, precum și toate activitățile legate de garanțiile aferente (de exemplu: acțiuni de marketing, publicitatea mărfurilor și a mărcii comerciale, sub care se presupune că se vor vinde mărfurile, pregătirea showroom-urilor destinate expunerii mărfurilor importate, verificarea mărfurilor /testări, controlul calității/), etc.). Astfel de activități desfășurate de cumpărător se consideră ca fiind întreprinse pe seama sa, chiar dacă ele rezultă dintr-o obligație ce revine cumpărătorului în baza unui acord încheiat cu vânzătorul.

Exemplul 2. Un importator încheie un contract cu o companie de încălțăminte cu talpa moale. Acordul de vânzare obligă cumpărătorul să cheltuiască o sumă minimă pentru publicitate în țara sa. Deși, de acest fapt poate beneficia vânzătorul în mod indirect, cheltuielile de publicitate nu sunt parte a prețului efectiv plătit sau de plătit.

Exemplul 3. Întreprinderea A încheie un contract pe termen lung de vânzare-cumpărare a unui nou tip de aparate electrice cu producătorul străin C. Conform termenilor contractului de vânzare-cumpărare, aparatele electrice vor fi vîndute pe teritoriul vamal sub marca comercială a producătorului C. Întreprinderea A expediază o comandă producătorului străin C, pentru furnizarea inițială a aparatelor electrice, și pînă la importul acestora pe teritoriul vamal, efectuează publicitatea

mărfurilor importate. Această campanie publicitară este realizată de întreprinderea A din proprie inițiativă și fără acordul și participarea producătorului C. Întreprinderea A suportă toate cheltuielile asociate desfășurării campaniei de publicitate pe teritoriul vamal.

În acest caz, cheltuielile întreprinderii A pentru campania publicitară nu sunt legate de stabilirea prețului mărfurilor de către producătorul C și nu se referă la cheltuieli care, în conformitate cu art. 74 din Cod, urmează să fie incluse în valoarea în vamă a mărfurilor.

Dacă acțiunile cumpărătorului, întreprinse pentru promovarea mărfurilor pe piața internă, sunt efectuate la cererea vânzătorului, dar vânzătorul stabilește condițiile de implementare a acestora, ceea ce este calificat ca o condiție a vânzării mărfurilor importate și, ca urmare, influențează prețul mărfurilor, stabilit de către vânzător, atunci, cheltuielile pentru astfel de acțiuni ale cumpărătorului trebuie incluse în valoarea în vamă. În acest scop, la determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate, este necesar să se efectueze o ajustare a prețului efectiv plătit sau de plătit, indiferent dacă aceste costuri sunt plătite direct sau indirect.

4.2. Ca bază pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate, pentru care, la data înregistrării de către organul vamal a declarației vamale, prețul nu a fost efectiv plătit, se utilizează prețul, care urmează a fi plătit pentru aceste mărfuri în conformitate cu condițiile tranzacției de vânzare-cumpărare.

III. Condițiile de aplicare a metodei 1

5. În situațiile în care, mărfurile importate nu reprezintă obiectul unei vânzări-cumpărări, în scopul determinării valorii în vamă a acestora, metoda 1 nu se aplică.

În special, astfel de cazuri au loc atunci când mărfurile sunt importate pe teritoriul vamal:

- în baza acordurilor cu titlu gratuit, în special în cadrul acordurilor de donație și livrările gratuite (materiale promoționale, de publicitate, mostre pentru expoziție, etc.);

- în baza contractelor de închiriere;

- în temeiul unor acorduri de intermediar, în special în baza unui acord de comision, a unui acord de consignație, a unui acord de agenție, care nu conține prețul de vânzare a mărfurilor pentru export în Republica Moldova;

- în baza contractelor de împrumut, credit de mărfuri, în temeiul căruia mărfurile sau mărfurile echivalente acestora sunt supuse restituirii proprietarului;

- bunurile expediate de compania-mamă către oficiile filialelor (în general, oficiile filiale și compania mamă - nu sunt considerate entități juridice separate, corespunzător, în cadrul acestor tranzacții reiese că, vânzătorul livrează mărfurile către el însuși).

6. Valoarea în vamă a mărfurilor importate, este determinată prin metoda 1 în prezența unor informații veridice, cuantificabile și confirmate documentar, inclusiv și informațiile necesare pentru a confirma prețul efectiv plătit sau de plătit, și elementele complementare la acest preț.

7. Valoarea în vamă a mărfurilor importate nu se determină conform metodei 1, în următoarele situații:

a) există restricții în privința drepturilor cumpărătorului asupra mărfii evaluate;

Astfel, pot exista tranzacții în cadrul cărora cumpărătorul, în pofida faptului că a devenit noul proprietar al mărfurilor, este limitat în drepturile sale asupra acestor mărfuri.

Existența unor restricții privind drepturile cumpărătorului de a utiliza și dispune de mărfurile importate nu exclude aplicarea metodei 1, dacă astfel de restricții:

- sunt stabilite de legislație;

- restrâng regiunea geografică în care marfa poate fi revândută;

Exemplul 1. Producătorul străin M de mijloace de transport a încheiat un contract cu vânzătorul angro B al țării de import, conform căruia vânzătorul angro B va fi distribuitor al producătorului M. Acordul de distribuție dintre producătorul M și distribuitorul B, prevede că vânzătorul B este autorizat să vândă mijloacele de transport, achiziționate de la producătorul M, numai în raza unei singure regiuni (teritoriu) a țării de import;

- nu influențează esențial prețul mărfii;

Exemplul 2. Vânzătorul solicită cumpărătorului mașinilor, să nu le vîndă sau să nu le expună înainte de data stabilită pentru începerea vânzărilor modelului. Această restricție nu afectează în mod semnificativ prețul mașinilor, prin urmare metoda 1 este aplicabilă.

În toate cazurile în care, în urma analizei condițiilor tranzacției, se constată existența unei restricții asupra drepturilor cumpărătorului de a utiliza și dispune de mărfurile importate, criteriul de bază în stabilirea posibilității de aplicare a metodei 1 este natura (esența) acestei restricții și impactul acesteia asupra prețului efectiv plătit sau de plătit pentru astfel de mărfuri. Metoda 1 este aplicabilă dacă această restricție nu a influențat prețul sau gradul unui astfel de impact este ne semnificativ și este confirmat documentar.

Dacă restricționarea drepturilor cumpărătorului de a utiliza și dispune de mărfurile importate are un impact semnificativ asupra prețului mărfurilor, atunci un astfel de preț, modificat sub influența condițiilor individuale ale unei anumite tranzacții de vânzare-cumpărare, nu poate fi utilizat pentru a determina valoarea în vamă a mărfurilor conform metodei 1 (*de exemplu: vânzătorul vinde mărfuri la un preț mai mic, cu condiția că mărfurile vor fi utilizate de cumpărător numai în scopuri caritabile*).

b) *vînzarea mărfii și valoarea tranzacției depind de respectarea unor condiții sau prestații a căror valoare nu poate fi determinată, cu referire la mărfurile de evaluat;*

Metoda 1 nu se aplică, dacă tranzacția de vânzare-cumpărare prevede o condiție, care influențează vînzarea sau prețul mărfurilor importate și nu este posibil să se determine și documenteze impactul asupra prețului acestor mărfuri.

În acest sens, este necesar de luat în calcul că, atunci când există o tranzacție de vânzare-cumpărare, în acordul dintre părți pot fi constatate și următoarele situații:

- vânzătorul fixează prețul de vînzare a mărfurilor importate cu condiția, ca cumpărătorul să cumpere și alte mărfuri în anumite cantități;

- prețul mărfurilor importate se stabilește în funcție de prețul la care cumpărătorul mărfurilor importate vinde alte mărfuri vânzătorului mărfurilor importate;

- prețul se stabilește pe baza unei forme de plată, care nu are legătură cu mărfurile importate, de exemplu: atunci când mărfurile importate sunt produse semifabricate, care sunt furnizate de vânzător, cu condiția, ca cumpărătorul să ofere vânzătorului o anumită cantitate de mărfuri finite;

- prețul mărfurilor importate se stabilește în dependență de prestarea anumitor servicii de către cumpărător vânzătorului acestor mărfuri.

În astfel de cazuri, prețul mărfurilor importate este influențat de anumite condiții de natură individuală, asociate cu o anumită vînzare către un anumit cumpărător. Astfel, există o anumită abatere de la practica comercială obișnuită pe o piață liberă concurențială pentru mărfurile vîndute.

Dacă se poate realiza o apreciere valorică a condițiilor tranzacției, atunci, la determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate este necesar să se efectueze o ajustare corespunzătoare a prețului efectiv plătit sau de plătit. În acest caz, ar fi posibil de aplicat metoda 1.

Prezența condițiilor, referitoare la producția sau marketingul mărfurilor importate, nu exclude aplicarea metodei 1, inclusiv în cazul în care cumpărătorul pune la dispoziție vânzătorului documentația de proiect, realizată pe teritoriul vamal sau efectuează marketingul mărfurilor importate din cont propriu (inclusiv prin acord cu vânzătorul).

c) *informația folosită de declarant la anunțarea valorii în vamă a mărfii nu este veridică sau nu este confirmată prin acte;*

Valoarea în vamă a mărfii anunțată de declarant și datele suplimentare referitoare la ea trebuie să fie veridice și confirmate prin acte.

Autoritatea vamală exercită controlul asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii în baza analizei de risc. Organul vamal este în drept să ia decizii în privința corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunțate de declarant. În cazul în care este necesar de a confirma valoarea în vamă a mărfii anunțată, declarantul, la cererea organului vamal, este obligat să prezinte datele respective.

Astfel, în cazul în care organul vamal are suspiciuni întemeiate că valoarea de tranzacție declarată reprezintă cuantumul total plătit sau de plătit, astfel cum se menționează în art.72 alin. (2) din Cod, se solicită declarantului să furnizeze informații suplimentare.

În cazul în care, după primirea informațiilor suplimentare sau în absența unui răspuns suspiciunile nu sînt eliminate, organul vamal poate decide că valoarea în vamă nu poate fi determinată, în conformitate cu art.72 din Cod.

d) participanții la tranzacție sunt persoane interdependente, cu excepția cazurilor cînd interdependența lor nu influențează valoarea tranzacției și aceasta este acceptată în scopuri vamale.

Două persoane sunt considerate a fi afiliate/interdependente dacă, în corespundere cu art.72 alin. (4) din Cod, este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- a) una dintre ele face parte din conducerea sau consiliul de administrație al celeilalte persoane;
- b) au calitatea juridică de asociați;
- c) una este angajatorul celeilalte;
- d) o terță parte posedă, controlează sau deține direct sau indirect 5 % sau mai mult din acțiunile sau părțile emise cu drept de vot de ambele persoane;
- e) una dintre ele o controlează pe cealaltă în mod direct sau indirect;
- f) ambele sunt controlate în mod direct sau indirect de către o terță persoană;
- g) împreună, acestea controlează direct sau indirect o terță persoană;
- h) sunt membri ale aceleiași familii, în sensul art. 72, alin. (4) pct.8) din Cod.

În sensul acestui alineat literele (e), (f) și (g), se consideră că o persoană controlează o altă persoană, atunci cînd aceasta deține, de drept sau de fapt, putere de decizie asupra celei din urmă.

Verificarea influenței interdependenței dintre vânzător și cumpărător asupra prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, se efectuează în conformitate cu Secțiunea V din prezentele Norme.

IV. Ajustări adiționale la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate

8. La determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în baza metodei 1, la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru aceste mărfuri, se adaugă următoarele componente, în suma în care au fost efectuate sau urmează să fie plătite de către cumpărător, dar care nu sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate:

a) cheltuielile pentru transportul mărfii la aeroport sau în alt loc de introducere a mărfii pe teritoriul vamal:

- cheltuielile aferente asigurării;
- costul transportului;
- costul încărcării, descărcării și transbordării mărfii;

b) cheltuielile suportate de cumpărător:

- comisioanele și primele pentru brokeri, cu excepția comisioanelor pentru achiziționarea mărfii;

Prin "comisioane pentru achiziționarea mărfii" se înțeleg sumele plătite de către un declarant agentului său pentru ca acesta să-l reprezinte în străinătate la cumpărarea mărfii.

- costul containerelor și/sau al altui ambalaj de folosință repetată, dacă, în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor, acestea sînt considerate un tot întreg cu marfa;

- costul ambalajului, inclusiv costul materialelor de ambalaj și al lucrărilor de ambalare;

c) valoarea, calculată în mod corespunzător, a următoarelor mărfuri și servicii oferite, direct sau indirect, de cumpărător, în mod gratuit sau la preț redus, în scopul utilizării la producerea ori exportarea mărfii evaluate, în măsura în care această valoare nu a fost inclusă în prețul efectiv plătit sau de plătit:

- materiale, componente, părți și alte elemente similare, încorporate în marfă;
- instrumente, matrițe, forme și alte componente similare, utilizate la producerea mărfii;
- materiale cheltuite la producerea mărfii;
- lucrări de inginerie, de dezvoltare, lucrări de artă și design, planuri și schițe, executate în afara țării și necesare pentru producerea mărfii;

d) redevențele și taxele pentru licențe referitoare la mărfurile de evaluat, pe care cumpărătorul este obligat să le achite, direct sau indirect, ca o condiție a vânzării mărfurilor de evaluat, în cazul în care aceste redevențe și drepturi de licență nu au fost incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit;

e) partea din venitul de la orice revînzare, transmitere sau utilizare ulterioară a mărfii, care ar reveni, direct sau indirect, vânzătorului.

9. La distribuirea costului articolelor, specificate la pct.8 litera c) liniuța a doua, trebuie să se țină cont de costul articolelor și de metoda de distribuire a acestora în raport cu mărfurile importate. Distribuirea corespunzătoare a costului articolelor trebuie să se facă într-un mod rezonabil, aplicabil unor circumstanțe specifice, în funcție de documentele de care dispune declarantul și în conformitate cu principiile contabile general acceptate.

În cazul în care cumpărătorul cumpără articolele de la o persoană, cu care nu are relații de interdependență, la un anumit preț, costul articolelor se consideră cheltuielile pentru achiziționarea acestora. Dacă articolele au fost produse de cumpărător, sau de o persoană interdependentă cu cumpărătorul, costul articolelor se consideră cheltuielile de producere a acestora. În cazul în care articolele au fost utilizate anterior de către cumpărător, indiferent dacă au fost achiziționate sau produse de acel cumpărător, prețul inițial de achiziție sau de producție este supus unei micșorări pentru a determina valoarea acestor articole, luând în considerație utilizarea lor.

După ce valoarea articolelor a fost determinată, aceasta este supusă distribuirii de către cumpărător, de exemplu, într-unul din următoarele moduri:

-valoarea articolelor este distribuită la primul lot a mărfurilor importate;

-valoarea articolelor se repartizează pe numărul de unități de mărfuri, produse înainte de expedierea primului lot de mărfuri importate;

-valoarea articolelor este distribuită pe întreaga cantitate de mărfuri, vândute în conformitate cu condițiile tranzacției de vânzare-cumpărare.

Exemplul 1. Cumpărătorul a furnizat producătorului o matrită pe care să o utilizeze la producerea mărfurilor și a încheiat cu acesta un acord pentru achiziționarea a 10.000 de unități de mărfuri. La etapa sosirii primului transport de mărfuri, în cantitate de 1.000 de unități, producătorul a produs deja 4.000 de unități. În acest caz, costul matritei poate fi repartizat fie la 1.000, fie 4.000 sau 10.000 de unități de marfă.

10. La determinarea valorii de adăugat pentru mărfurile și serviciile, specificate la pct.8 litera c) liniuța a patra din prezentele Norme, se folosesc, după posibilitate, datele conținute în documentele contabile ale cumpărătorului, cu condiția ca acestea să corespundă principiilor de contabilitate general acceptate.

Pentru componentele furnizate de cumpărător, care au fost cumpărate sau închiriate de el, valoarea de adăugat va fi costul de cumpărare sau de închiriere. În cazul componentelor ce țin de domeniul public, la valoarea lor se va adăuga doar costul copiilor acestora.

În ceea ce privește mărfurile și serviciile, furnizate de cumpărător, care au fost achiziționate sau închiriate de acesta, valoarea de adăugat va constitui costurile de achiziție sau închiriere a acestor mărfuri și servicii. Dacă cumpărătorul a furnizat mărfuri și servicii, care sunt în proprietate publică, adică în proprietate de stat sau municipală, achitări suplimentare vor constitui doar costul pentru obținerea unor copii a acestora.

Calculul valorii mărfurilor și serviciilor, care trebuie adăugate, depinde de structura și practicile de management ale unei anumite organizații, precum și de caracteristicile politicii sale contabile.

Exemplul 2.

A) O organizație importă pe teritoriul vamal o varietate de mărfuri din Germania, Franța și Marea Britanie. Pentru producția acestor mărfuri, centrul de design al acestei organizații, situat în afara teritoriului vamal, a furnizat schițe gratuite pentru a fi utilizate în producția mărfurilor de către organizațiile corespunzătoare din Germania, Franța și Marea Britanie. În același timp, politica contabilă a centrului de design face posibilă furnizarea către organizația importatoare a datelor despre costul schițelor pentru fiecare produs separat. În acest caz, o ajustare a prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile vizate, poate fi efectuată direct pe baza datelor primite de la centrul de design.

B) Într-un alt caz, politica contabilă a centrului de design, permite furnizarea de informații despre suma totală a cheltuielilor fără referire la anumite mărfuri. În acest caz, se va aplica o ajustare corespunzătoare, în ce privește marfa evaluată, distribuindu-se totalul cheltuielilor centrului de design pentru toate mărfurile, la producerea cărora au fost utilizate schițe ale centrului de design, corespunzător prețului pentru o unitate de marfă.

La distribuirea valorii mărfurilor și serviciilor, fiecare caz trebuie abordat în mod individual și e necesar să se țină cont de factorii diverși, care pot influența o astfel de distribuire.

În cazul în care, la producerea componentului respectiv, sunt antrenate mai multe țări și producția se eșalonează pe o anumită perioadă, ajustarea va trebui limitată la valoarea efectiv adăugată acestui component în afara țării de import.

În sensul pct.8 litera c) liniuța a patra din prezentele Norme, costurile de cercetare și schițele preliminare de proiectare nu se vor include în valoarea în vamă.

11. La determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate, nu se vor face adăugări la prețul efectiv plătit sau de plătit, dacă acestea nu sunt specificate în punctul 8 al prezentelor Norme. Orice adaos la prețul efectiv plătit sau de plătit se efectuează în conformitate cu prevederile art. 74 din Cod, doar pe bază de date obiective și cuantificabile.

V. Verificarea influenței relației de interdependență dintre vânzător și cumpărător asupra prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate

12. Informațiile despre existența unei relații de interdependență între vânzător și cumpărător, precum și influența acesteia asupra prețului efectiv plătit sau de plătit, sunt declarate de către declarant/reprezentant pe declarația pentru valoarea în vamă (D.V.1), în conformitate cu normele de completare a tipizatei D.V.1 (Anexa 9 și respectiv Anexa 10 la Regulament). Interdependența dintre vânzător și cumpărător în sine, nu constituie un motiv suficient pentru a considera valoarea tranzacției inacceptabilă în scopul determinării valorii în vamă a mărfurilor. Pentru a confirma că relația de interdependență dintre vânzător și cumpărător nu influențează prețul efectiv plătit sau de plătit, declarantul poate prezenta, fie documente și informații, care reflectă circumstanțele vânzării sau documente și informații care confirmă că valoarea tranzacției cu mărfuri importate este apropiată de una dintre valorile de testare.

13. Dacă în procesul efectuării controlului vamal al valorii în vamă a mărfurilor, organul vamal nu a constatat semne de influență a relației de interdependență dintre vânzător și cumpărător asupra prețului efectiv plătit sau de plătit, care ar reprezenta motive pentru inacceptabilitatea în scopul determinării valorii în vamă a mărfurilor, și în absența altor semne de determinare neveridică a valorii în vamă a mărfurilor, valoarea tranzacției este acceptată. În special, dacă organul vamal deține fie informații veridice despre preț, fie informații despre valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare, cu condiții comparabile a tranzacțiilor de import, fie informații care, în cadrul controalelor anterioare ale mecanismului de formare a prețurilor pentru mărfurile importate, a fost demonstrată lipsa influenței relației de interdependență dintre vânzător și cumpărător asupra prețului mărfurilor respective, atunci, organul vamal poate concluziona că relația de interdependență dintre vânzător și cumpărător nu a afectat prețul efectiv plătit sau de plătit.

Dovada că relația de interdependență dintre vânzător și cumpărător nu afectează prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, pe baza unei analize a circumstanțelor vânzării

14. Pentru a determina influența relației de interdependență dintre vânzător și cumpărător asupra prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, organul vamal trebuie să examineze circumstanțele vânzării, inclusiv modul în care cumpărătorul și vânzătorul își aranjează relațiile comerciale și cum a fost stabilit prețul.

15. Pentru a confirma că relația de interdependență dintre vânzător și cumpărător nu influențează prețul efectiv plătit sau de plătit, declarantul trebuie să prezinte documente și informații care să confirme, de exemplu, că:

a) prețul mărfurilor în cauză este stabilit pe baza practicii uzuale de preț, adoptate în sectorul relevant de producție a mărfurilor;

b) prețul mărfurilor în cauză este stabilit în același mod în care vânzătorul stabilește prețul mărfurilor vândute către cumpărători care nu se află în relație de interdependență cu acest vânzător;

c) prețul mărfurilor în cauză asigură acoperirea tuturor cheltuielilor și obținerea unui profit corespunzător profitului obișnuit al vânzătorului, obținut într-o perioadă de timp suficient de reprezentativă (de exemplu: la un nivel mediu anual) la vânzarea mărfurilor de aceeași clasă sau tip.

16. În cazul în care, în urma examinării, organul vamal a stabilit că cumpărătorul și vânzătorul, fiind persoane afiliate, vînd și cumpără reciproc mărfuri în aceleași condiții, inclusiv la prețuri comparabile (prețuri de același nivel), de parcă nu ar fi persoane interdependente, atunci acest fapt este dovada că relația de interdependență dintre vânzător și cumpărător nu a influențat prețul efectiv plătit sau de plătit. În acest caz, valoarea tranzacției este recunoscută ca acceptabilă în scopul determinării valorii în vamă a mărfurilor.

17. În cazul în care în timpul controlului vamal al valorii în vamă a mărfurilor, organul vamal a constatat semne de influență a relației de interdependență dintre vânzător și cumpărător asupra prețului efectiv plătit sau de plătit, totodată, documentele și informațiile prezentate de declarant, care reflectă circumstanțele vânzării, nu elimină suspiciunile constatate, atunci declarantul prezintă documente și informații, care denotă faptul că, valoarea tranzacției cu mărfurile importate este apropiată de una dintre valorile de testare.

O „valoare test” se consideră cea, pe care organul vamal a acceptat-o anterior pentru importul de mărfuri identice sau similare.

Dovada că relația de interdependență dintre vânzător și cumpărător nu influențează prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, cu utilizarea valorilor de testare

18. Pentru a demonstra că relația de interdependență dintre vânzător și cumpărător nu influențează prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, declarantul trebuie să prezinte documente și informații, care să demonstreze că valoarea tranzacției cu mărfurile importate este foarte asemănătoare cu valoarea test.

Corespunzător, valoarea tranzacției într-o vânzare între părți interdependente va fi acceptată dacă declarantul demonstrează că, valoarea mărfurilor este aproximativ egală cu una dintre următoarele valori, înregistrate aproximativ în aceeași perioadă de timp:

i. valoarea tranzacției în vânzările de mărfuri identice sau similare exportate în țara de import, către cumpărători neafiliați;

ii. valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare, determinată în conformitate cu dispozițiile art. 82 din Cod (valoarea prețului unitar);

iii. valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare, determinată în conformitate cu dispozițiile art. 83 din Cod (valoarea calculată).

19. Atunci cînd se utilizează valori de testare pentru a demonstra că relația dintre vânzător și cumpărător nu afectează prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, trebuie de luat în vedere, că anumite diferențe sunt admisibile între valorile comparate. Astfel, atunci cînd se determină dacă valoarea tranzacției cu mărfuri importate este apropiată de valoarea de testare, trebuie să se țină cont de faptul că pentru un tip de mărfuri, o diferență nesemnificativă a prețului acestora, poate fi inacceptabilă, în timp ce pentru un alt tip de mărfuri, o diferență semnificativă de preț, poate fi acceptabilă, adică atunci cînd se determină gradul de apropiere a valorii tranzacției cu mărfuri importate față de valoarea de testare, este necesar să se evalueze, printre altele, dacă diferența dintre prețul mărfurilor este semnificativ din punct de vedere comercial.

20. Întrucît nu poate fi stabilită o abordare unică pentru toate cazurile de determinare a gradului de apropiere a valorii unei tranzacții cu mărfuri importate față de valoarea de testare, în fiecare caz specific este necesar să se țină cont de influența diferiților factori, inclusiv următorii:

a) natura mărfurilor

Pentru mărfurile al căror preț depinde de costul altor mărfuri (de exemplu: prețul bijuteriilor depinde de prețul metalelor prețioase și al pietrelor prețioase din care sunt fabricate), diferența de preț poate fi semnificativă.

Pentru unele tipuri de mărfuri, mici diferențe de caracteristici tehnice pot duce la o diferență semnificativă de preț.

Exemplul 1. Două calculatoare pot îndeplini aceleași funcții, dar unul dintre ele are memoria operativă de 512 MB, iar celălalt 2 GB, drept urmare prețul lor va varia semnificativ.

În cazul unor tipuri de mărfuri, asortimentul se actualizează rapid, dar în același timp pot fi pe piață o perioadă destul de lungă. Totodată, cu cît aceste produse sunt o perioadă mai îndelungată pe piață, cu atît prețul lor este mai mic. Din această categorie de mărfuri fac parte telefoanele mobile, calculatoarele, laptop-urile, etc.;

b) sezonul în care se importă mărfurile și perioada vânzării mărfurilor

Exemplul 2. Legumele, fructele, florile la sezon vor fi vândute la prețuri mai mici, decât în alte perioade și mai scumpe în perioadele înainte de sărbători.

În cazul îmbrăcăminte și echipamentelor sportive, situația se va inversa. Astfel, prețurile la hainele de iarnă și echipamentele sportive (de exemplu: schiuri, patine) la începutul iernii, în sezon, vor fi mai mari decât prețurile la aceleași mărfuri vara.

Momentul vânzării mărfurilor, de asemenea, poate influența prețul acestora. Acest fapt se referă la mărfurile vândute pe piață sau la licitație (de exemplu: mărfuri perisabile), deoarece prețul acestor mărfuri diminează poate fi mai mare decât prețul acelorași mărfuri seara, din cauza unei modificări a stării mărfurilor;

c) condițiile de realizare a tranzacției de vânzare-cumpărare

Atunci când se analizează condițiile tranzacției de vânzare-cumpărare este necesar să se verifice dacă au existat diferențe:

- la nivel comercial: atunci când se iau în considerare informațiile despre diferențele de nivel comercial al vânzătorilor, este necesar să se țină cont de poziția, pe care o ocupă cumpărătorul în procesul de vânzare a mărfurilor, și anume, dacă cumpărătorul își asumă vânzarea ulterioară angro a mărfurilor, sau ulterioara vânzare cu amănuntul a mărfurilor, sau utilizarea mărfurilor pentru necesități proprii. În plus, ar trebui să se țină cont de poziția pe care vânzătorul o ocupă pe piața acestor mărfuri, în special dacă mărfurile sunt vândute direct de producător, angrosist, dealer oficial, etc.;

- la nivel cantitativ: prețul per unitate de marfă poate fi stabilit în funcție de cantitatea de mărfuri achiziționată de cumpărător;

- în cheltuielile, pe care vânzătorul le suportă în vânzări, atunci când vânzătorul și cumpărătorul nu sunt persoane afiliate/interdependente, comparativ cu cheltuielile suportate în cazul în care vânzătorul și cumpărătorul sunt persoane afiliate;

- în termenul de efectuare a plății: cumpărătorul plătește mărfurile în avans (înainte de a le primi) sau plătește mărfurile după recepționarea acestora (o plată ulterioară);

- în reducerile, oferite de vânzător cumpărătorului în legătură cu relația lor pe termen lung;

d) angajamente suplimentare specificate la art. 74 din Cod.

De exemplu, diferențele de cost ale containerelor și ambalajelor: mărfurile evaluate sunt importate pe teritoriul vamal într-un container închiriat (returnabil), iar mărfurile utilizate pentru comparație, într-un container achiziționat și, prin urmare, valoarea tranzacției la vânzarea acestor mărfuri poate fi diferită.

21. Declarantul, poate prezenta documente, care să justifice diferența dintre valoarea tranzacției și valoarea de testare, ca urmare a diferențelor de factori, a căror influență se ia în considerare la determinarea gradului de apropiere a valorii tranzacției.

22. În cazul în care declarantul demonstrează că valoarea tranzacției este apropiată de una dintre valorile de testare, atunci valoarea tranzacției este recunoscută ca acceptabilă în scopul determinării valorii în vamă a mărfurilor și valoarea în vamă a mărfurilor se determină conform metodei 1.

Valorile de testare identificate sunt utilizate la inițiativa declarantului numai în scop comparativ.

23. Dacă declarantul demonstrează, că valoarea tranzacției este apropiată de una dintre valorile de testare, atunci organul vamal nu trebuie să solicite declarantului prezentarea documentelor și informațiilor, care reflectă circumstanțele vânzării, pentru a demonstra lipsa influenței relației de interdependență dintre vânzător și cumpărător asupra prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate. Și invers, dacă documentele și informațiile prezentate de declarant, care reflectă circumstanțele vânzării, confirmă că relația de interdependență dintre vânzător și cumpărător nu afectează prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, atunci organul vamal nu trebuie să solicite de la declarant dovezi, că valoarea tranzacției este apropiată de una dintre valorile de testare.

Notă privind aplicabilitatea metodei de tranzacție: În cazul în care, în cadrul procedurii de verificare a corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfurilor importate, se acceptă prețul efectiv plătit sau de plătit, potrivit actelor comerciale prezentate, însă organul vamal, în baza datelor de care

dispune, ajustează cu elemente prevăzute la art.74 și art.75 din Cod (după caz), conceptual, din punct de vedere al aplicabilității metodei de evaluare –se va considera metoda de tranzacție (metoda 1).

Anexa nr.2
la Ordinul nr.261 din 16.07.2024
Cu privire la aprobarea Normelor metodologice
referitor la determinarea valorii în vamă

Norme metodologice de aplicare a metodelor de determinare a valorii în vamă a mărfurilor importate în baza valorii tranzacției cu marfă identică și în baza valorii tranzacției cu marfă similară

I. Prevederi generale

1. Prezentele Norme sunt elaborate pentru a fi utilizate la aplicarea metodei de determinare a valorii în vamă a mărfurilor importate în baza valorii tranzacției cu mărfuri identice (metoda 2) sau similare (metoda 3), prevăzute de art. 81 din Codul vamal al Republicii Moldova nr.95/2021.

2. Normele respective au fost elaborate în baza prevederilor Acordului privind aplicarea articolului VII din Acordul General privind Tarifele și Comerțul din 1994 (GATT), în continuare-Acord, la care Republica Moldova este parte, inclusiv notele explicative la acesta, Codului vamal al Republicii Moldova nr.95/2021, în continuare – Cod și Regulamentului de punere în aplicare a Codului vamal nr.95/2021, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.92/2023, în continuare – Regulament, precum și materialele Comitetului tehnic de evaluare al Organizației Mondiale a Vămirilor, elaborate în vederea asigurării aplicării uniforme a metodei 2 și metodei 3.

3. Procedura și condițiile de determinare a valorii în vamă a mărfurilor importate pe teritoriul vamal al Republicii Moldova (denumit în continuare – teritoriul vamal) potrivit metodei 2 și metodei 3, sunt aceleași, cu excepția faptului că la aplicarea unei metode se folosesc informații despre mărfuri identice, iar la aplicarea celeilalte - despre mărfuri similare. În acest sens, în prezentele Norme, acolo unde este cazul, se utilizează conceptul de „mărfuri identice sau similare”.

4. La determinarea valorii în vamă a mărfurilor conform metodei 2 sau metodei 3 se folosește valoarea tranzacției cu mărfuri identice sau, respectiv, similare. Valoarea unei tranzacții cu mărfuri identice sau similare constituie valoarea în vamă a acestor mărfuri, determinată anterior în conformitate cu art.72 din Cod (metoda 1) și acceptată de organul vamal.

5. În cazul aplicării metodei 2 sau a metodei 3, se pot desfășura consultări între organul vamal și declarant /reprezentant, în conformitate cu prevederile paragrafului 2 *Introducere generală*¹ din Acordul privind aplicarea articolului VII din GATT, 1994, pentru a găsi în mod rezonabil baza de evaluare pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor, utilizând una dintre metodele specificate. La schimbul de informații în cursul consultărilor dintre organul vamal și declarant, trebuie îndeplinită cerința de respectare privind protecția datelor cu caracter personal stabilită la art.8 din Cod.

II. Bunuri identice și similare

6. La art.5 pct.36) și 40) din Cod sunt prevăzute noțiunile privind mărfurile identice și similare, după cum urmează:

mărfuri identice – mărfuri care se aseamănă sub toate aspectele cu marfa de evaluat, inclusiv sub aspectul caracteristicilor fizice, calității și reputației ei pe piață. Deosebirile neesențiale de aspect

¹ ***Extras din Introducere generală la Acordul privind aplicarea articolului VII din GATT, 1994:***

„2. Atunci când valoarea în vamă nu poate fi determinată conform prevederilor Articolului 1, administrația vamală și importatorul trebuie în mod normal să se consulte, pentru a găsi baza valorii conform prevederilor Articolelor 2 sau 3. Se poate întâmpla, de exemplu, ca importatorul să posede informații privind valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare importate care administrația vamală din punctul de intrare în țară nu dispune direct. Pe de altă parte, administrația vamală poate avea informații privind valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare la care importatorul nu are acces. O consultare între cele două părți permite schimbul de informații, cu respectarea obligațiilor relative la secretul comercial, în scopul de a determina baza corectă pentru evaluarea în vamă.”

exterior nu pot constitui o piedică pentru a considera identice mărfurile care corespund celorlalte caracteristici ale definiției;

mărfuri similare – mărfuri care, deși nu se aseamănă sub toate aspectele, au caracteristici asemănătoare și sînt produse din materiale asemănătoare, ceea ce le permite să îndeplinească aceleași funcții și să fie interschimbabile din punct de vedere comercial. Calitatea mărfurilor, reputația lor și existența unei mărci de producție sau de comerț sînt factori care urmează a fi luați în considerare la determinarea similitudinii mărfii.

Totodată, mărfurile nu sunt considerate identice sau similare dacă nu sunt produse în aceeași țară cu mărfurile de evaluat, sau dacă, în legătură cu aceste mărfuri – dezvoltarea; ingineria; lucrările de proiectare, decorare; schițe și desene și alte lucrări similare au fost efectuate pe teritoriul vamal. În acest sens, conceptul de „produs” are și semnificațiile de „extras”, „crescut”, „fabricat (inclusiv prin montarea, asamblarea sau dezasamblarea mărfurilor)”. Mărfurile identice sau similare produse de o altă persoană decât producătorul mărfurilor de evaluat sunt luate în considerare numai în cazurile în care nu sunt identificate mărfuri identice sau similare ale aceluiași producător sau informațiile disponibile nu sunt considerate acceptabile pentru utilizare.

Exemplul 1. Pe teritoriul vamal se importă două autovehicule, identice din toate punctele de vedere (aceeași marcă, aceeași parametri, etc.), dar de diferite culori, ceea ce este considerat o discrepanță din punct de vedere al aspectului.

Dacă discrepanța de culoare specificată nu a afectat prețul mărfurilor, o astfel de discrepanță poate fi calificată ca nesemnificativă și mașinile sunt recunoscute ca identice.

Cu toate acestea, dacă în vopsirea uneia dintre mașinile în cauză au fost folosite culori unice, aerografie, tonare artistică etc., ceea ce a avut un impact vizibil asupra prețului acestuia, astfel de mașini nu pot fi recunoscute ca fiind identice.

Exemplul 2. Diferiți cumpărători importă pe teritoriul vamal foi de oțel de aceeași calitate, precizie de laminare, stare a materialului și caracterul de prelucrare a marginii, dar se presupune că acestea sunt utilizate în scopuri diferite.

Necătînd la faptul că, un cumpărător intenționează să folosească foile de oțel la fabricarea caroseriilor, iar celălalt la fabricarea cuptoarelor, aceste foi de oțel sunt considerate identice.

Exemplul 3. Țesătura de bumbac a aceluiași producător, identică din toate punctele de vedere, este importată pe teritoriul vamal de către doi cumpărători în aceeași cantitate, dar la prețuri diferite. Totodată, s-a stabilit că unul dintre cumpărători a încheiat un contract pe termen lung cu producătorul, care prevedea livrări multiple de mărfuri, iar al doilea cumpărător a încheiat un acord pentru o singură livrare de mărfuri. Având în vedere aceste circumstanțe, producătorul a stabilit prețuri diferite pentru acești cumpărători.

Astfel, diferența de preț pentru țesăturile de bumbac importate se datorează diferenței dintre cantitățile și condițiile comerciale ale vânzărilor. În acest caz, țesătura de bumbac importată de un cumpărător va fi identică cu țesătura de bumbac importată de un alt cumpărător. În același timp, valoarea tranzacției trebuie ajustată ținând cont de diferențele dintre cantitățile și condițiile comerciale ale vânzărilor.

Exemplul 4. Pe teritoriul vamal se importă două loturi de rochii de damă. Rochiile din ambele loturi au o asemănare exterioară (un stil), fabricate din mătase naturală 100%, de aceeași calitate, dar în același timp au dimensiuni și culori diferite. În plus, rochiile din primul lot sunt marcate de un designer de modă renumit, în timp ce rochiile din al doilea lot - nu.

În acest caz, un factor semnificativ în deciderea asupra identității mărfurilor este prezența unei mărci comerciale notorii a unui designer vestimentar renumit, care afectează reputația produsului pe piață. Numele unui creator vestimentar celebru va duce la un alt nivel de preț și o piață diferită față de rochiile din al doilea lot, produse sub o marcă nu atât de cunoscută sau care nu dețin o marcă comercială.

În acest sens, rochiile din primul lot și rochiile din al doilea lot nu pot fi recunoscute ca identice sau similare.

Exemplul 5. Pe teritoriul vamal, se importă anvelope din cauciuc de același tip (cu cramioane de iarnă), dimensiune, indice de viteză, indice de sarcină, fabricate de doi producători diferiți aflați în aceeași țară. Totodată, fiecare producător are propria sa marcă. Cu toate acestea, anvelopele

produse de acești producători sunt realizate la același standard, au aceeași calitate, se bucură de aceeași reputație pe piață și sunt folosite pentru producerea autovehiculelor pe teritoriul vamal.

Astfel, datorită faptului că, aceste anvelope din cauciuc sunt produse sub mărci comerciale diferite, nu pot fi considerate identice, deoarece nu sunt la fel în toate privințele.

Cu toate acestea, anvelopele din cauciuc au aceleași caracteristici și reputație pe piață, ceea ce le permite să îndeplinească aceleași funcții și să fie interschimbabile din punct de vedere comercial.

Astfel, dat fiind faptul că, anvelopele din cauciuc sunt realizate la același standard, din aceleași materiale, au aceeași reputație pe piață și sunt interschimbabile comercial, pot fi recunoscute ca similare.

Exemplul 6. Pe teritoriul vamal se importă peroxid de sodiu obișnuit pentru albire și peroxid de sodiu special (de calitate superioară) pentru teste de laborator. Peroxidul de sodiu special este fabricat din componente sub formă de pulbere înalt purificată și, prin urmare, prețul peroxidului de sodiu special este mai mare decât prețul peroxidului de sodiu obișnuit. Peroxidul de sodiu obișnuit nu poate fi utilizat în locul peroxidului de sodiu de specialitate, deoarece puritatea peroxidului de sodiu obișnuit nu este suficientă pentru utilizarea în laborator.

Deoarece aceste produse nu sunt identice din toate punctele de vedere, nu pot fi considerate bunuri identice. Datorită prețului ridicat al peroxidului de sodiu special, nu este practic de utilizat pentru albire, iar peroxidul de sodiu obișnuit nu este potrivit pentru utilizarea în laborator. Prin urmare, necăținând la faptul că, ambele tipuri de peroxid de sodiu au caracteristici și compoziție similară a componentelor, nu sunt produse interschimbabile comercial.

Astfel, peroxidul de sodiu obișnuit și peroxidul de sodiu special nu pot fi recunoscute ca bunuri similare.

Atunci când se decide asupra calificării mărfurilor drept identice sau similare, este necesar să se facă distincție între conceptele de „țară în care sunt produse mărfurile” și „țară de origine a mărfurilor”, deoarece pentru recunoașterea mărfurilor ca identice sau similare, este țara în care sunt produse mărfurile, și nu țara, care în conformitate cu regulile de determinare a țării de origine a mărfurilor, este recunoscută ca țară de origine a acestora.

Coincidența dintre țara în care sunt produse mărfurile și țara de origine a acestora este mai frecventă decât situația în care țara în care sunt produse mărfurile, nu este țara de origine recunoscută în conformitate cu regulile pentru determinarea țării de origine a mărfurilor.

Exemplul 7. Pe teritoriul vamal sunt importate două autoturisme, dintre care unul este asamblat la o uzină din Turcia, din componente și piese fabricate în Germania, iar celălalt este fabricat la o uzină din Germania. Operațiunile de asamblare a vehiculelor în acest caz nu îndeplinesc criteriile pentru o prelucrare suficientă. În acest sens, țara de origine a autoturismului asamblat în Turcia este Germania, iar țara de producție este Turcia. Astfel, deoarece aceste autoturisme sunt produse în țări diferite (unul în Turcia, celălalt în Germania), acestea nu pot fi considerate nici identice, nici similare.

III. Condiții de aplicare a metodei 2 și a metodei 3

7. Valoarea în vamă a mărfurilor importate pe teritoriul vamal poate fi determinată cu aplicarea metodei 2, atunci când valoarea în vamă a acestora nu poate fi determinată în baza valorii tranzacției (metoda 1), și anume:

a) când lipsește o tranzacție de vânzare –cumpărare, respectiv lipsește și prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate (mărfurile sunt importate în baza unui alt tip de acord decât un acord de vânzare - cumpărare, de exemplu, în baza unui acord gratuit, în baza unui contract de închiriere, care stabilește o taxă lunară de închiriere pentru utilizarea bunurilor pentru o anumită perioadă de timp;

b) când nu este îndeplinită cel puțin una dintre condițiile de aplicare a metodei 1, stabilite de art.72 alin. (3) din Cod;

c) atunci când nu există informații fiabile, cuantificabile și documentate cu privire la valoarea în vamă a mărfurilor, inclusiv informațiile necesare pentru a confirma prețul efectiv plătit sau de plătit.

8. Valoarea în vamă a mărfurilor importate pe teritoriul vamal poate fi determinată aplicând metoda 3, atunci când valoarea acestora în vamă nu poate fi determinată prin metoda 1 și metoda 2 (de exemplu, nu există informații despre valoarea unei tranzacții cu mărfuri identice sau lipsesc informațiile care confirmă documentar caracterul rezonabil și acuratețea ajustărilor costurilor legate de diferențele cantitative și/sau condițiile comerciale ale vânzărilor de mărfuri identice).

9. Metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfă identică sau similară se aplică în cazul în care mărfurile identice sau similare sunt exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează.

În conformitate cu normele art.2 și art.3 din Acord, la determinarea valorii în vamă a mărfurilor care sunt evaluate conform metodei 2 sau metodei 3, valoarea în vamă este valoarea tranzacției unor mărfuri identice sau similare, vândute la export pentru importul pe teritoriul vamal, în același moment sau aproape în același moment cu mărfurile de evaluat.

Astfel, Acordul nu stabilește o anumită perioadă de timp în care mărfurile identice sau similare trebuie vândute și importate pe teritoriul vamal, ci o definește drept „același moment sau aproape în același moment”.

Atunci când se alege perioada „în același moment sau aproape în același moment”, trebuie luată în considerare perioada de timp în care prețurile pentru mărfurile de evaluat și pentru mărfurile identice sau similare au fost comparabile, adică este necesar să se țină cont de conjunctura pieței pentru aceste mărfuri.

Corespunzător, pentru determinarea perioadei „în același moment sau aproape în același moment”, trebuie de luat în considerare următorii factori precum: tipul și natura produsului, sezonul în care sunt importate mărfurile care sunt evaluate și mărfurile identice sau similare, precum și utilizarea comercială (de exemplu, valori comparative în timpul unei perioade de creștere a cererii pentru un produs și într-o perioadă de scădere a cererii). Deci, de-a lungul timpului, prețurile la mărfuri se modifică o dată cu modificările cererii și ofertei, fie din cauza învechirii morale a mărfurilor (producerea mărfurilor mai moderne și mai avansate din punct de vedere tehnic), fie din cauza modificărilor tendințelor în modă pentru anumite mărfuri, fie din cauza caracterului sezonier al mărfurilor (de exemplu: prețul merelor la sfârșitul verii și prețul aceluiași mere iarna), etc. Potrivit tipului și naturii mărfurilor, perioada „în același moment sau aproape în același moment” ar trebui să fie determinată individual pentru fiecare caz, ținând cont de circumstanțele specifice. Astfel, mărfurile de sezon trebuie luate în considerare în raport cu anotimpul (colecția îmbrăcăminte de vară, timpul recoltării, etc.), mărfurile tehnice (calculatoare, telefoane mobile, monitoare, televizoare) - în raport cu progresul tehnic (aparitia unor noi tehnologii, îmbunătățirea și distribuția mai largă a tehnologiilor existente, etc.).

Exemplul 1. În producția de baterii auto, o pondere semnificativă în costul produselor finite este ocupată de plumb, care are un preț bine stabilit pe piața mondială. Dacă fluctuațiile prețului la plumb sunt nesemnificative, atunci perioada de timp pentru aplicarea metodei 2 sau a metodei 3 poate să nu fie strict limitată (cu caracteristici tehnice și funcționale comparabile ale bateriilor). Cu toate acestea, dacă prețul plumbului fluctuează semnificativ în sus sau în scădere, la determinarea perioadei de timp, „în același moment sau aproape în același moment”, în sensul metodei 2 sau metodei 3, ar trebui să se ia în considerare perioada de timp în care prețurile, în special pentru plumb, au fost comparabile.

Astfel, perioada „în același moment sau aproape în același moment” prezumă în primul rând o perioadă de timp cu aceeași (aproape aceeași) situație pe piață pentru un produs dat, adică cu condiții stabile de piață.

10. Metoda 2 sau metoda 3 nu se aplică dacă nu există informații documentate despre importuri de mărfuri identice sau similare, sau informații care documentează validitatea și acuratețea ajustării valorii unei tranzacții cu mărfuri identice sau similare, luând în considerare diferențele dintre nivelurile comerciale ale vânzărilor și/sau cantitățile de mărfuri identice sau similare, precum și o diferență semnificativă a costurilor de transport, din cauza diferențelor între distanțele pe care sunt transportate și tipurile de transport utilizate.

IV. Ajustarea valorii unei tranzacții cu mărfuri identice sau similare

11. La aplicarea metodei 2 sau a metodei 3 pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor de evaluat, este necesar să se utilizeze, în măsura maximă posibilă, valoarea unei tranzacții cu mărfuri identice sau similare vândute *aproximativ în aceeași cantitate și/sau în aceleași condiții comerciale*.

12. Atunci când se analizează necesitatea ajustării valorii tranzacției, luând în considerare diferențele dintre condițiile comerciale ale vânzărilor, este necesar să se țină cont de poziția luată de cumpărător în procesul de vânzare a mărfurilor, și anume, care sunt intențiile acestuia:

- vânzarea ulterioară cu ridicata a mărfurilor;
- vânzarea ulterioară cu amănuntul a mărfurilor;
- utilizarea mărfurilor pentru necesități proprii.

În plus, ar trebui să se țină cont de poziția pe care vânzătorul o ia pe piață pentru aceste mărfuri, mai exact, dacă mărfurile sunt vândute direct de producător, angrosist, dealer oficial, etc.

13. Expresia „aproximativ în aceeași cantitate și/sau în aceleași condiții comerciale” presupune că, cantitatea de mărfuri identice sau similare vândute poate să nu coincidă cu numărul de mărfuri care sunt evaluate, iar diferența dintre cantitățile acestora nu se reflectă asupra prețului unitar al mărfurilor, adică, prețul unitar este un factor semnificativ pentru aceste mărfuri. Astfel, dacă vânzătorul a stabilit prețul unei unități de marfă în funcție de numărul de unități de marfă vândute, iar mărfurile identice sau similare și cele de evaluat, chiar dacă există o diferență în cantitățile acestora, intră în același interval de prețuri (prețul unei unități de marfă în raport cu mărfurile identice sau similare și cele de evaluat este același), ceea ce ar însemna că, mărfurile sunt vândute aproximativ în aceeași cantitate.

Exemplul 1. Se vinde un anumit medicament, al cărui preț unitar este stabilit diferențiat în funcție de numărul de cutii din lotul achiziționat:

- de la 10 la 50 de cutii- 65 lei per cutie;
- de la 51 la 100 de cutii - 60 lei per cutie;
- 101 sau mai multe cutii- 55 lei per cutie.

În acest caz, vânzarea aproximativ în aceeași cantitate presupune că, cantitatea de mărfuri identice vândută și cantitatea de mărfuri de evaluat se încadrează în același interval de prețuri pentru care este stabilit prețul pentru unitate de marfă: mărfurile pot de fapt să fie vândute în cantități diferite, dar din punct de vedere al prețului unitar, sunt considerate a fi vândute aproximativ în aceeași cantitate.

Admitem că, sunt importate 110 cutii de mărfuri de evaluat și există informații documentate despre valoarea a 2 tranzacții cu mărfuri identice: la tranzacția A, mărfurile au fost importate în cantitate de 150 de cutii, la tranzacția B – în cantitate de 100 de cutii. În același timp, există informații documentate despre dependența prețului unei unități de marfă de numărul de unități de marfă vândute. Pe baza acestor informații (scară de prețuri), se poate concluziona că, mărfurile de evaluat și mărfurile identice cu acestea, potrivit tranzacției A se încadrează în același interval de preț (101 sau mai multe cutii) - cu un preț de 55 de unități monetare per cutie și tranzacția cu mărfuri identice B - la intervalul de preț (de la 51 la 100 de cutii) cu un preț de 60 de unități monetare per cutie.

Astfel, pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor conform metodei 2, se vor utiliza datele relevante tranzacției A.

14. Dacă nu se identifică tranzacție cu mărfuri identice sau similare vândute la același nivel comercial și aproximativ în aceeași cantitate cu mărfurile de evaluat, se utilizează informații despre tranzacție cu mărfuri identice sau similare vândute la condiții comerciale diferite și/sau în alte cantități, adică tranzacție care îndeplinește una dintre următoarele condiții:

- vânzarea de mărfuri identice sau similare s-a efectuat la aceleași condiții comerciale cu vânzarea mărfurilor de evaluat, dar în cantități diferite;
- vânzarea de mărfuri identice sau similare și cele de evaluat se realizează la diferite condiții comerciale, dar aproximativ în aceeași cantitate;
- vânzarea de mărfuri identice sau similare și cele de evaluat s-a efectuat la diferite condiții comerciale și în cantități diferite.

O dată ce tranzacția este identificată că îndeplinește una dintre aceste condiții, ajustările valorice adecvate sunt efectuate fie numai pentru factorul cantitativ, fie numai pentru condițiile comerciale, fie atât pentru factorul cantitativ, cât și nivelul comercial.

Conjunctiile „și/sau”, în sensul prezentelor Norme, permit utilizarea flexibilă a informațiilor despre vânzări și permit efectuarea ajustărilor necesare atunci când oricare dintre condițiile specificate sunt îndeplinite.

15. Diferențele dintre condițiile comerciale a vânzărilor și/sau cantitățile de mărfuri nu necesită în sine ajustare. O ajustare este necesară dacă aceste diferențe au afectat prețul articolului. În cazul în care

diferența de preț se datorează unei diferențe între nivelul comercial și/sau factorul cantitativ de mărfuri, se face o ajustare pentru a aduce prețurile mărfurilor comparate într-o formă comparabilă.

Ajustarea valorii unei tranzacții cu mărfuri identice sau similare se face pe baza unor informații fiabile, care să permită efectuarea unei astfel de ajustări, care confirmă documentar valabilitatea și acuratețea acesteia, indiferent dacă duce la majorarea sau diminuarea valorii în vamă. Astfel, ajustarea valorii unei tranzacții cu mărfuri identice sau similare în baza unei diferențe între condițiile comerciale poate fi efectuată dacă există o listă de prețuri valabilă, care să conțină prețuri aferente diferitelor niveluri de vânzări comerciale.

Exemplul 1. Mărfurile de evaluat se importă în cantitate de 10 unități, iar mărfurile identice sau similare, a căror valoare în vamă a fost determinată conform metodei 1 și acceptată de organul vamal, au fost importate în cantitate de 500 de unități, totodată, este cunoscut și documentar confirmat de clauzele contractului de vânzare a acestor mărfuri că, vânzătorul oferă reduceri de cantitate (de exemplu, o listă de prețuri a fost atașată la contract).

În acest caz, ajustarea valorii tranzacției poate fi efectuată utilizând lista de prețuri indicată, din care este necesar de selectat prețul de vânzare stabilit pentru 10 unități. În același timp, nu este necesar să se caute vânzări de mărfuri identice sau similare în cantitate exactă de 10 unități, în cazul în care lista de prețuri existentă stabilește prețul pentru un interval cantitativ de mărfuri, de exemplu, de la 1 la 100 de unități.

16. Ajustarea costului unei tranzacții cu bunuri identice sau similare se face și în cazul unei diferențe semnificative a costurilor specificate la art.74 din Cod, și anume:

a) în costurile de transportare a mărfurilor pînă la aeroport, port maritim sau alt loc de sosire a mărfurilor pe teritoriul vamal;

b) în costurile de încărcare, descărcare sau reîncărcare a mărfurilor și efectuarea altor operațiuni legate de transportarea acestora către aeroport, port maritim sau alt loc de sosire a mărfurilor pe teritoriul vamal;

c) în cheltuielile de asigurare în legătură cu operațiunile menționate.

Exemplul 1. Țara de export are un teritoriu întins, iar mărfurile de evaluat au fost importate pe teritoriul vamal din regiunea de frontieră cea mai apropiată a acestei țări, iar mărfurile identice sau similare au fost importate dintr-o regiune situată la o distanță considerabilă de frontieră.

În acest caz, costurile de transportare ale mărfurilor care sunt evaluate și ale mărfurilor identice sau similare vor varia semnificativ.

În unele porturi maritime prin care se exportă sau se importă mărfuri, se percep taxe portuare mai mari pentru serviciile de utilizare a infrastructurii, asigurând siguranța navigației și ordinea decât în altele. De asemenea, pot exista diferențe în ceea ce privește costurile achitării operațiunilor de încărcare, descărcare și reîncărcare a mărfurilor în porturile maritime, plata de acostare, parcare la debarcader și în drum, etc.

Costurile pentru transport pot varia semnificativ și în funcție de tipul de transport utilizat pentru transportarea mărfurilor de evaluat și a celor identice sau similare (de exemplu, mărfurile de evaluat sunt livrate pe calea ferată, iar cele identice sau similare au fost livrate pe calea aeriană, ceea ce este mai scump).

Costurile de asigurare pot varia semnificativ în funcție de tipul de transport și de traseul selectat pentru transportarea mărfurilor de evaluat și celor identice sau similare, precum și de utilizarea diferitelor tipuri de asigurări. Ajustarea pentru diferența de costuri specificată este posibilă dacă există informații confirmate documentar cu privire la tarifele de transport pe diverse moduri de transport și pentru asigurare.

17. În conformitate cu art. 81 alin.(4) din Cod, în cazul în care se identifică mai mult de o valoare de tranzacție cu mărfuri identice sau similare pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor de evaluat, se aplică cea mai mică dintre acestea, după o ajustare adecvată a valorii tranzacției, ținând cont de diferențele condițiilor comerciale a vânzărilor și /sau cantităților de mărfuri, precum și costurilor specificate la pct.16.

Norme metodologice de aplicare a metodei de determinare a valorii în vamă a mărfurilor importate în baza costului unitar

I. Prevederi generale

1. Prezentele Norme sunt elaborate pentru a fi utilizate la aplicarea metodei de determinare a valorii în vamă a mărfii în baza costului unitar, prevăzută de art. 82 din Codul vamal al Republicii Moldova nr.95/2021.

2. Normele respective au fost elaborate în baza prevederilor Acordului privind aplicarea articolului VII din Acordul General privind Tarifele și Comerțul din 1994 (GATT), în continuare-Acord, la care Republica Moldova este parte, inclusiv notele explicative la acesta, Codului vamal al Republicii Moldova nr.95/2021, în continuare – Cod și Regulamentului de punere în aplicare a Codului vamal nr.95/2021, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.92/2023, în continuare – Regulament, precum și materialele Comitetului tehnic de evaluare al Organizației Mondiale a Vămirilor, elaborate în vederea asigurării aplicării uniforme a metodei în baza costului unitar (metoda deducerii).

3. Metoda deducerii (metoda 4) se aplică în cazul în care, valoarea în vamă a mărfurilor importate pe teritoriul vamal al Republicii Moldova (denumit în continuare – teritoriul vamal) nu poate fi determinată în conformitate cu articolele 72 și 81 din Cod.

Valoarea în vamă a mărfurilor de evaluat se determină conform metodei 4, în cazul în care mărfurile respective sau mărfurile identice sau similare sunt vândute pe teritoriul vamal în aceeași stare în care au fost importate.

În absența unor astfel de vânzări, la solicitarea declarantului, valoarea în vamă se va baza pe prețul unitar la care cea mai mare cantitate de mărfuri introduse, după prelucrarea ulterioară, a fost vândută pe teritoriul vamal, în condițiile art.80 alin.(3) pct.3) din Cod. Aceste prevederi nu pot fi aplicate atunci când, în urma prelucrării sau transformării ulterioare, mărfurile importate și-au pierdut identitatea. Totuși, pot exista și cazuri când, deși mărfurile importate și-au pierdut identitatea, valoarea adăugată urmare prelucrării sau transformării poate fi determinată cu precizie fără dificultate. Pot exista cazuri când mărfurile importate își păstrează identitatea, dar constituie o parte atît de neînsemnată a mărfurilor vândute pe teritoriul vamal, încît metoda dată de evaluare nu este justificată. Din aceste considerente, situațiile de acest gen trebuie examinate pentru fiecare caz în parte.

În cazul în care se recurge la prevederile art.82 alin.(5), deducerile aferente valorii adăugate prin prelucrare sau transformare ulterioară se vor baza pe date obiective și cuantificabile, aferente costului acestei lucrări. Calculele se vor efectua pe baza formulelor și metodelor de calcul folosite în practica de producție.

4. În scopul determinării valorii în vamă conform metodei 4, mărfurile pot fi considerate ca fiind în aceeași stare în care au fost importate pe teritoriul vamal dacă au fost supuse unor operațiuni simple, de exemplu, de îndepărtare a materialelor de ambalare și (sau) conservanților înainte de a fi vândute pe piața internă.

5. Ca bază pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate (de evaluat), se va lua prețul unitar corespunzător vânzării acestor mărfuri ori vânzării mărfurilor identice sau similare, în cea mai mare cantitate totală, concomitent sau aproape concomitent cu importul mărfurilor de evaluat, însă nu mai tîrziu de 90 de zile de la această dată, către persoane care nu sînt în relații de interdependență cu vânzătorul.

În acest sens, persoanele se consideră interdependente, în corespundere cu criteriile specificate la art.72 alin.(4) din Cod.

6. Atunci când se decide care mărfuri importate trebuie luate în considerare pentru determinarea prețului unitar al mărfurilor de evaluat, se ține cont de următoarele:

- dacă în ziua determinării valorii în vamă a mărfurilor importate (de evaluat) există informații despre vânzările acestora pe teritoriul vamal și sunt acceptabile în scopul determinării valorii în vamă

potrivit cerințelor metodei 4 și sumele în raport cu mărfurile de evaluat supuse deducerii, atunci nu este necesar să se ia în considerare vânzările de bunuri identice sau similare;

- dacă în ziua determinării valorii în vamă a mărfurilor care sunt importate (de evaluat) nu există informații despre vânzările acestora pe teritoriul vamal, dar există informații despre vânzările de mărfuri identice sau similare, sunt utilizate informațiile relevante despre aceste vânzări. În acest caz, nu este necesar să se ia în considerare vânzările viitoare ale mărfurilor importate (de evaluat).

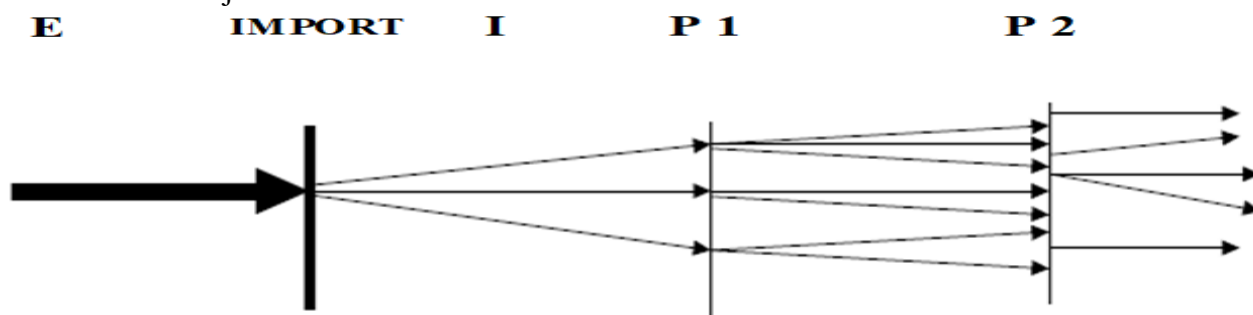
Astfel, ca bază pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate (de evaluat), se folosește prețul unei unități de marfă, la care se vînd mărfurile de evaluat, sau prețul la care se vinde o unitate de marfă identică sau similară cu mărfurile de evaluat, importate anterior.

De regulă, valoarea în vamă a mărfurilor de evaluat este determinată de declarant pe baza prețului unitar al mărfurilor, la care mărfurile de evaluat sunt vîndute pe teritoriul vamal sau pe baza prețului unitar al mărfurilor la care declarantul a vîndut anterior bunuri identice sau similare importate cu mărfurile de evaluat, adică se folosesc documente care conțin informații despre livrările anterioare ale declarantului.

Documentele privind vânzările pe teritoriul vamal a mărfurilor identice sau similare cu mărfurile de evaluat, importate anterior de către alți agenți economici, în majoritatea cazurilor nu sunt disponibile declarantului. Cu toate acestea, dacă declarantul are la dispoziție astfel de documente și informațiile conținute în acestea sunt veridice, valoarea în vamă a mărfurilor de evaluat poate fi determinată prin metoda 4, cu condiția că sunt îndeplinite cerințele stabilite de art.80 alin (3) și art.82 din Cod.

7. Atunci când se examinează vânzările care îndeplinesc condițiile specificate la pct.6, în scopul determinării valorii în vamă a mărfurilor conform metodei 4, se iau în considerare vânzările de mărfuri pe teritoriul vamal către cumpărători ai primului nivel comercial, după ce mărfurile sunt importate pe teritoriul vamal.

8. Cumpărătorii primului nivel comercial de vânzări pe teritoriul vamal constituie cumpărătorii care cumpără mărfuri de la un vânzător, care nemijlocit este și importator al acestor mărfuri. A se vedea schema de mai jos.



vânzări pe teritoriul vamal

Unde:

E - vânzător în țara de export (exportator) de mărfuri;

I - cumpărătorul (importatorul) de mărfuri, care este vânzătorul de mărfuri pe teritoriul vamal;

P1 - cumpărători care achiziționează mărfuri pe teritoriul vamal direct de la I, adică cumpărători ai primului nivel comercial de vânzări;

P2 - cumpărători care achiziționează mărfuri pe teritoriul vamal de la P1, adică la următorul nivel comercial al vânzărilor.

În același timp, P1 și I nu ar trebui să fie persoane interdependente.

9. În scopul determinării prețului unei unități de marfă vîndută pe teritoriul vamal, nu sunt luate în considerare vânzările către o persoană care, furnizează, direct sau indirect, gratuit sau la un preț redus, oricare dintre componentele specificate la art.74 alin.(1) pct.2) din Cod pentru a fi utilizate în producție și la vânzare pentru export a mărfurilor importate, cum ar fi:

- materiale, componente, părți și alte elemente similare, încorporate în marfa de evaluat;
- instrumente, matrițe, forme și alte componente similare, utilizate la producerea mărfii de evaluat;
- materiale consumate la producerea mărfurilor de evaluat;

- lucrări de inginerie, de dezvoltare, lucrări de artă și design, planuri și schițe, executate în afara țării și necesare pentru producerea mărfurilor de evaluat.

10. Prin "prețul unitar corespunzător vânzării celei mai mari cantități" se înțelege prețul la care, în cadrul unor vânzări, cel mai mare număr de unități sînt vîndute către persoane care nu sînt în relații de interdependență cu vânzătorul mărfii respective, la primul nivel comercial, ce urmează importului.

Calculul prețului unei unități de marfă, la care mărfurile de evaluat (importate), fie cele identice sau similare, sunt vîndute în „cea mai mare cantitate”, se efectuează după cum urmează:

- se selectează vânzările mărfurilor de evaluat (importate), fie vânzările mărfurilor identice sau similare, către cumpărători de la primul nivel comercial de vânzări pe teritoriul vamal și se calculează numărul total de mărfuri vîndut la același preț per unitate de marfă.

- dacă aceeași cantitate de mărfuri a fost vîndută la prețuri diferite pe unitate de mărfuri, atunci prețul cel mai mic pe unitate de mărfuri va fi luat ca bază pentru determinarea valorii în vamă.

Exemplul 1: Dintr-un lot de 2000 de articole, 1000 de articole au fost vîndute la un preț de 75 de unități monetare, iar celelalte 1000 de articole la prețul de 70 de unități monetare. În scopul determinării valorii în vamă a mărfurilor evaluate (importate) se utilizează un preț egal cu 70 de unități monetare.

11. În vederea determinării celei mai mari cantități de mărfuri depinde de mecanismul de formare a prețurilor de către vânzător pe teritoriul vamal pentru mărfurile vîndute și de organizarea vânzărilor.

În special, pot fi utilizate următoarele opțiuni pentru calcularea prețului unei unități de marfă pe baza celui mai mare număr cumulat de unități de mărfuri vîndute la același preț.

Exemplul 1: Pe teritoriul vamal, mărfurile se vînd conform unui catalog (listă/ofertă de prețuri), care prevede prețuri mai favorabile pe unitate de marfă pentru achizițiile efectuate în cantități mari.

Cantitatea de unități de mărfuri vîndută	Preț per unitate de marfă (unități monetare)	Număr vânzări	Număr total unități de marfă vîndute la un singur preț
de la 1 la 10	100	10 vânzări a cîte 5 unități marfă 5 vânzări a cîte 3 unități marfă	55
de la 11 la 25	95	5 vânzări a cîte 11 unități marfă	55
mai mult de 25	90	1 vânzare cu 30 unități marfă, 1 vânzare cu 50 unități marfă	80

Cel mai mare număr de unități vîndute la același preț este 80 (30 unități + 50 unități). Astfel, prețul unei unități de marfă, la care mărfurile sunt vîndute în cantitatea cea mai mare, este de 90 de unități monetare.

Exemplul 2. Există informații despre două vânzări - în primul caz, 500 unități de marfă au fost vîndute la prețul de 95 unități monetare pentru fiecare, în al doilea caz, 400 unități de marfă au fost vîndute la prețul de 90 de unități monetare pentru fiecare. Cel mai mare număr de unități vîndute este 500. Astfel, prețul unitar la care mărfurile sunt vîndute în cea mai mare cantitate este de 95 de unități monetare.

Exemplul 3: Diferite cantități de mărfuri vîndute la prețuri diferite.

Cantitatea de unități de mărfuri vîndute	Preț per unitate de marfă (unități monetare)
40	100
50	90
15	100
30	95
25	105
35	95
5	100

Numărul total de unități ale mărfurilor vîndute la același preț se determină după cum urmează:

Numărul total de unități de marfă vîndute	Preț per unitate de mărfuri
---	-----------------------------

la același preț	(unități monetare)
50	90
65 (30+35)	95
60 (40+15+5)	100
25	105

În acest caz, cel mai mare număr cumulat de unități vândute la același preț este de 65 de unități. Astfel, prețul unei unități de marfă, la care mărfurile sunt vândute în cea mai mare cantitate, este de 95 de unități monetare.

12. La calcularea prețului unei unități de marfă este necesar să se ia în considerare vânzările de mărfuri de evaluat (importate), fie vânzările de mărfuri identice sau similare într-o cantitate suficientă pentru a stabili prețul unitar al mărfurilor corespunzătoare.

Decizia privind suficiența numărului de unități vândute trebuie examinată de la caz la caz. Respectiv, dacă mărfurile de evaluat (importate) sunt vândute unui singur cumpărător, atunci această vânzare poate fi considerată ca o vânzare într-o cantitate suficientă pentru a stabili prețul unei unități de mărfuri.

La vânzarea mărfurilor costisitoare (echipamente, utilaje, turbine etc.), o vânzare de 1-2 unități poate fi recunoscută ca o cantitate suficientă, în timp ce pentru piesele de schimb mici, care se vând de obicei în cantități mari (de exemplu, 10 000 de unități) o singură vânzare a 100-200 de unități- nu va fi suficientă pentru a selecta un preț unitar acceptabil.

13. Atunci când se selectează vânzările acceptabile pentru a determina prețul unitar la care mărfurile sunt vândute „în cea mai mare cantitate”, sunt luate în considerare:

a) vânzările la primul nivel comercial de mărfuri pe teritoriul vamal către cumpărători ai primului nivel comercial de vânzări;

b) vânzările de mărfuri către persoane care nu sunt în relații de interdependență;

c) vânzările de mărfuri într-o cantitate suficientă pentru a stabili prețul unei unități de mărfuri.

Vânzările de mărfuri către persoanele specificate la pct.9 nu pot fi luate în considerare.

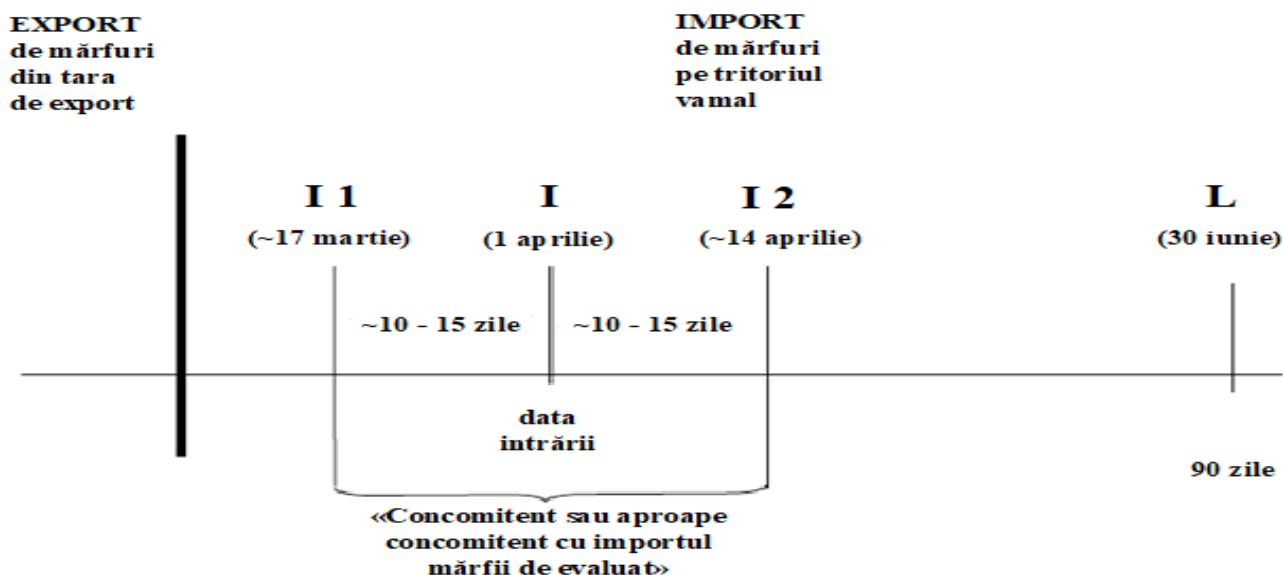
14. Atunci când se selectează vânzările acceptabile în scopul determinării valorii în vamă a mărfurilor conform metodei 4, trebuie să se țină cont de perioada de timp în care au loc aceste vânzări.

Art.82 alin.(1) din Cod nu stabilește perioada exactă de timp pentru vânzarea mărfurilor de evaluat (importate), fie celor identice sau similare pe teritoriul vamal, dar o definește ca fiind „în același moment sau aproximativ în același moment cu importul mărfii de evaluat”.

În scopul determinării valorii în vamă a mărfurilor de evaluat (importate) conform metodei 4, perioada „în același moment sau aproximativ în același moment cu importul mărfii de evaluat”, trebuie luată în considerare o perioadă care include data introducerii mărfurilor de evaluat (importate) pe teritoriul vamal, adică o anumită perioadă de timp înainte și o anumită perioadă de timp după data intrării mărfurilor de evaluat (importate) pe teritoriul vamal.

Deci, „în același moment sau aproximativ în același moment” poate fi considerată o perioadă care include în sine data introducerii mărfurilor de evaluat (importate) pe teritoriul vamal, de exemplu, cu 10-15 zile înainte și 10-15 zile după data introducerii mărfurilor de evaluat (importate) pe teritoriul vamal.

Dacă în perioada „în același moment sau aproximativ în același moment cu importul mărfii de evaluat” nu sunt identificate vânzări acceptabile în scopul determinării valorii în vamă a mărfurilor conform metodei 4, în conformitate cu art.82 alin. (2) din Cod, sunt luate în considerare vânzările mărfurilor de evaluat (importate), fie vânzările mărfurilor identice sau similare, în aceeași stare în care au fost importate pe teritoriul vamal, efectuate nu mai târziu de 90 de zile de la data introducerii pe teritoriul vamal a mărfurilor de evaluat. A se vedea desenul de mai jos.



Unde:

I - data introducerii mărfurilor de evaluat (importate) pe teritoriul vamal;

I 1 - I 2 - „concomitent sau aproape concomitent cu importul mărfii de evaluat”, care include data introducerii mărfurilor de evaluat (importate) pe teritoriul vamal și în acest exemplu este cu 10-15 zile înainte și 10-15 zile după data introducerii mărfurilor de evaluat (importate) pe teritoriul vamal;

L - a 90-a zi de la data introducerii mărfurilor de evaluat (importate) pe teritoriul vamal.

Astfel, la determinarea valorii în vamă a mărfurilor de evaluat (importate) conform metodei 4, se identifică inițial vânzările, care au avut loc în perioada de timp cuprinsă între **I 1** și **I 2**. Dacă astfel de vânzări nu sunt identificate, atunci, în condiții egale, se iau în considerare vânzările care au avut loc în perioada respectivă între **I 2** și **L**, în timp ce se acordă preferință vânzărilor efectuate în perioada de timp cea mai apropiată de **I 2**.

Pentru a asigura o selecție obiectivă a tranzacțiilor comparabile și o comparație corespunzătoare a prețurilor, este recomandat să se țină cont de perioada de timp în care condițiile de piață pentru astfel de mărfuri au fost relativ stabile.

Acest lucru se datorează faptului că, costul unor mărfuri nu fluctuează semnificativ pe o perioadă destul de lungă de timp (utilaje, mecanisme complexe, turbine etc.), în timp ce costul altora se modifică lunar sau mai des (fructe, legume, flori, articole de îmbrăcăminte și încălțăminte de sezon, etc.).

În perioada de timp specificată la art. 82 alin.(2) din Cod (90 de zile), pentru identificarea vânzărilor acceptabile, este necesar să se țină cont de circumstanțele tranzacției, de specificul mărfurilor, de sezonul în care mărfurile sunt importate și alți factori similari. În special, pentru produsele sezoniere, perioada de timp pentru selectarea vânzărilor acceptabile va fi mai scurtă decât pentru produsele a căror producție și utilizare nu sunt legate de un anumit sezon (nu depinde de perioada anului).

15. Următoarele sume trebuie deduse din prețul unitar al mărfii, calculat (identificat) în conformitate cu prevederile art.82 alin.(5) din Cod:

a) comisioane în mod uzual plătite sau convenite, sau marje practice în mod uzual pentru beneficii și cheltuieli generale aferente vânzărilor de mărfuri importate din aceeași clasă sau de același tip;

b) cheltuielile obișnuite de transport și de asigurare, precum și cheltuielile conexe suportate pe teritoriul Republicii Moldova;

c) impozitele și taxele pasibile de plată în legătură cu importul sau vânzarea mărfurilor.

„Mărfuri de aceeași clasă sau de același tip”, constituie mărfuri încadrate, conform Nomenclurii combinate a mărfurilor, într-o grupă sau într-o categorie de mărfuri produse de o anumită ramură de producție sau de un anumit sector de producție, cuprinzând mărfuri identice sau similare.

În sensul art.82 din Cod, prin "mărfuri de aceeași clasă sau de același tip" se subînțeleg mărfurile importate atât din aceeași țară din care este importată marfa de evaluat, cât și din alte țări.

16. De menționat că, beneficiile și cheltuielile generale, specificate la art.82 alin.(5) lit.a), trebuie să fie considerate ca un tot întreg. Valoarea acestora ar trebui să fie determinată pe baza informațiilor furnizate de declarant sau în numele acestuia, dacă datele declarantului sînt compatibile cu cele obținute din vânzările de mărfuri importate de aceeași clasă sau de același tip. În cazul în care datele declarantului sînt incompatibile cu aceste ultime date, valoarea dedusă pentru beneficiile și cheltuielile generale poate să se bazeze pe informațiile acceptabile, altele decît cele care au fost furnizate de declarant sau în numele acestuia.

Pentru a determina, comisioanele sau beneficiile și cheltuielile generale la soluționarea problemei, dacă unele mărfuri sînt "de aceeași clasă și de același tip" cu alte mărfuri, se va ține cont, în fiecare caz concret, de circumstanțele existente. Se vor examina vânzările, ale grupei sau ale categoriei celei mai restrînse de mărfuri importate de aceeași clasă sau de același tip cu mărfurile de evaluat (importate), pentru care pot fi prezentate informațiile necesare.

"Cheltuielile generale" cuprind costurile directe și indirecte de comercializare a mărfurilor respective.

17. Cheltuielile obișnuite de transport și asigurare efectuate pe teritoriul vamal, precum și alte cheltuieli aferente unor astfel de operațiuni, sunt deductibile dacă nu sunt incluse în adaosul comercial efectuat de obicei pentru acoperirea cheltuielilor generale (cheltuieli de vânzări și administrative).

Prin cheltuielile obișnuite se înțelege cheltuielile bazate pe cele mai tipice (reprezentative) prețuri (tarife) pentru transport și asigurări utilizate (oferite) de către cea mai mare parte a agenților de pe piața liberă, competitivă pentru serviciile relevante.

Pentru aceasta este luat în considerare transportul pe cea mai optimă (utilizate de regulă) rută și condiții de asigurare standard (cel mai tipic, acceptat pentru acest tip de asigurare).

18. Deducerea taxelor vamale, impozitelor, taxelor, taxelor speciale, antidumping sau compensatorii, precum și a altor taxe stabilite de legislație, plătibile în legătură cu importul și/sau vânzarea de mărfuri pe teritoriul vamal, de asemenea și impozitele/ taxele locale, se face în prezența documentelor justificative și justificarea cuantumului sumelor solicitate pentru deducere.

19. Dacă nici mărfurile de evaluat (importate), nici identice sau similare nu sunt vîndute pe teritoriul vamal în aceeași stare în care au fost importate pe teritoriul vamal, în conformitate cu art.82 alin.(3) din Cod, la cererea declarantului, valoarea în vamă se va baza pe prețul unitar la care cea mai mare cantitate de mărfuri introduse și prelucrate, a fost vîndută pe teritoriul vamal, sub rezerva ajustărilor aferente prelucrării și deducerile prevăzute la art.82 alin.(5) din Cod.

De exemplu:

a) declarantul, împreună cu cererea, depune un calcul al valorii în vamă a mărfurilor de evaluat (importate) pe baza prețului unitar al mărfurilor la care se vinde cea mai mare cantitate totală a acestor mărfuri după procesul de prelucrare;

b) declarantul furnizează informații referitoare la costul procesării (prelucrării), precum și alte informații necesare pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor de evaluat (importate) conform metodei 4;

c) informațiile furnizate de declarant, referitoare la costul prelucrării se bazează pe informații fiabile, cuantificabile și documentate. Informațiile bazate pe informații cuantificabile sunt considerate informații care conțin date privind structura și valoarea costurilor de procesare (prelucrare) a mărfurilor de evaluat (importate).

20. În contextul pct.19, nu este permisă utilizarea în scopul determinării valorii în vamă a prețului de vânzare pe teritoriul vamal al mărfurilor prelucrate (procesate), în următoarele situații:

a) ca urmare a prelucrării ulterioare, mărfurile de evaluat (importate) își pierd caracteristicile individuale, cu excepția cazului în care, în pofida pierderii caracteristicilor lor individuale de către mărfuri, valoarea adăugată ca urmare a prelucrării, poate fi determinată cu precizie.

Exemplul 1: Bumbacul este importat pe teritoriul vamal și nu este destinat vânzării în forma sa pură. Ca urmare a prelucrării ulterioare a acestuia pe teritoriul vamal, se obține o țesătură amestecată care conține diverși aditivi sintetici, care este apoi vîndută pe teritoriul vamal. Astfel, produsul importat (bumbacul) își pierde proprietățile individuale ca urmare a unor operațiuni de prelucrare destul de complexe.

O altă situație, când în pofida pierderii caracteristicilor lor individuale de către mărfuri, mărimea valorii adăugate urmare prelucrării, poate fi determinată destul de precis.

Exemplu 2: O cantitate de 160 tone de zahăr este importată pe teritoriul vamal. După prelucrare ulterioară (procesare), din zahăr se obține un sirop (200 de tone), destinat vânzării pe teritoriul vamal. Zahărul în forma în care a fost importat, nu se mai poate identifica ca parte a siropului obținut prin operațiuni simple (adăugarea de apă și o cantitate mică de acid citric), adică zahărul își pierde proprietățile individuale. Cu toate acestea, având în vedere datele privind costul siropului, zahărului, solventului și costurile forței de muncă, este posibil să se calculeze mărimea valorii adăugate urmare prelucrării zahărului;

b) - mărfurile de evaluat (importate) după procesare (tratare) nu își pierd caracteristicile individuale, dar constituie o parte atât de ne semnificativă a mărfurilor vândute pe teritoriul vamal, încât valoarea mărfurilor de evaluat (importate) nu au un impact semnificativ asupra valorii mărfurilor vândute.

Exemplul 3. Filtrele de aer sunt importate la un preț de 1.000 de unități monetare fiecare. Acestea sunt utilizate pentru producția de mașini vândute pe teritoriul vamal la un preț de 250.000 de unități monetare. În acest caz, costul filtrului de aer este o parte ne semnificativă a costului produsului finit, adică costul acestuia nu are un impact semnificativ asupra costului mașinilor vândute.

21. La aplicarea metodei 4, este necesară o abordare și o analiză individuală a fiecărei situații în parte, după cum reiese din pct. 14, 19 și 20, pentru a determina nu numai posibilitatea, ci și fezabilitatea anumitor costuri pentru căutarea și utilizarea informațiilor necesare pentru determinarea valorii în vamă prin această metodă.